

Quá trình được đề xuất cho việc thiết lập hệ thống phân vùng du lịch

Bước 1: Đề cập đến kế hoạch quản lý chung (GMP) cho việc phân vùng, những vị trí và những vùng đặc biệt nơi mà du lịch có thể là một chiến lược phù hợp. Nói chung, GMP nên là một hướng dẫn quan trọng nhất cho việc phát triển bất cứ hoạt động nào trong vùng bảo vệ.

Bước 2: xây dựng được bản đồ cơ bản của những điểm bảo vệ và du lịch sinh thái. Bản đồ nên đủ rộng để bao gồm toàn vùng, nó cũng cần phải chứa những thông tin chi tiết đầy đủ để cho bạn xác định được các điểm thu hút và những cơ sở hạ tầng riêng liên quan với những đặc điểm cơ học có ý nghĩa như sông, suối, núi và đồi, rừng, các thảm thực vật bị thay đổi và những vùng đất nông nghiệp.... Nếu hệ thống phân vùng đã tồn tại, thì bản đồ nên bao gồm những vùng này và ranh giới của nó. Định vị những điểm có môi trường nhạy cảm.

Bước 3: Định vị trên bản đồ những điểm nhạy cảm về môi trường.

Bước 4: Xác định những cơ sở hạ tầng mới nên được đặt ở đâu, như các đường mòn, vùng cắm trại, trung tâm du khách, trạm gác và các lều sinh thái. Xem xét về loại hoạt động và hiện trạng mà du khách mong muốn có được tại những điểm này (như nhóm nhỏ, nhóm lớn, ít va chạm với các du khách khác...)

Bước 5: So sánh những vùng dự kiến thu hút du khách và cơ sở hạ tầng với những vị trí các điểm nhạy cảm về môi trường cũng như việc phân vùng hiện tại. Có những mâu thuẫn thực tế và tiềm năng không? Nếu những điểm du khách này được đặt tại những vùng gần các điểm nhạy cảm về môi trường, các hoạt động quản lý có thể đảm bảo rằng những tác động của du khách sẽ không xảy ra, hoặc sẽ nằm trong giới hạn có thể chấp nhận được không? Hệ thống phân vùng hiện tại có tương thích những gì mà Bạn đang dự kiến cho những sử dụng của du khách không?

Bước 6: Xác định các điểm thu hút du khách và cơ sở hạ tầng cuối cùng, sau khi đánh giá mối quan hệ của những điểm thu hút du khách với các hiện trạng mâu thuẫn tiềm năng. Những vùng này nên được điều chỉnh bởi việc tham quan vùng.

Bước 7: Chuẩn bị hệ thống phân vùng sơ khởi bao gồm những đề xuất cho các vùng sử dụng của du khách. Vùng sử dụng mật độ cao có thể được thiết kế lại tại những vị trí mà có mật độ tập trung du khách cao như trung tâm du khách, vùng cắm trại...; Vùng sử dụng nguyên sơ nên được thiết kế ở những vùng mà sự sử dụng của du khách được phát tán hơn. Nếu có thể thì có 2 nhóm chuẩn bị cho hệ thống phân vùng và sau đó so sánh kết quả để đi đến cái tốt nhất.

Bước 8: So sánh hệ thống phân vùng dự kiến của Bạn với hệ thống hiện có. Những thay đổi này có cần được thực hiện để đi đến hệ thống phân vùng nhất định không? Xem xét du khách tiếp cận như thế nào và hệ thống phân vùng của Bạn có liên kết suôn sẻ không. Trình bày hệ thống của Bạn với nhà quản lý và nhân viên của vùng. Họ có đồng ý không?

Bước 9: Phát triển hệ thống phân vùng cuối cùng. Mô tả mỗi vùng tiếp theo những định dạng được mô tả trong phần “các thuộc tính của việc phân vùng”. Bao gồm cả những thuộc tính về sinh-lý, xã hội, quản lý cho mỗi vùng; Những cái này sẽ hướng dẫn bạn xác định những hướng dẫn quản lý cho mỗi vùng.

Bước 10: Xác định quy chế và luật mà sẽ áp dụng cho mỗi vùng và điểm riêng. Năng lực quản lý của ban quản lý như thế nào? Họ có năng lực chưa hay chỉ có sau một vài năm nữa, có thể quản lý hiệu quả chương trình du lịch sinh thái phức tạp hoặc nên được giữ ở mức độ đơn giản?

Từ: Drumm, Andy. Alan Moore, Andrew Sales, Carol Patterson, and John E. Terborgh. Ecotourism Development: A Manual for Conservation Planners and Managers. Volume II. The Business of Ecotourism Development and Management. The Nature Conservancy, Arlington, Virginia, USA, 2004.